

SETT FRA NORD

Tipstelefon: 77 61 05 00 Sentralbord: 07760 E-post: tips@nordlys.no

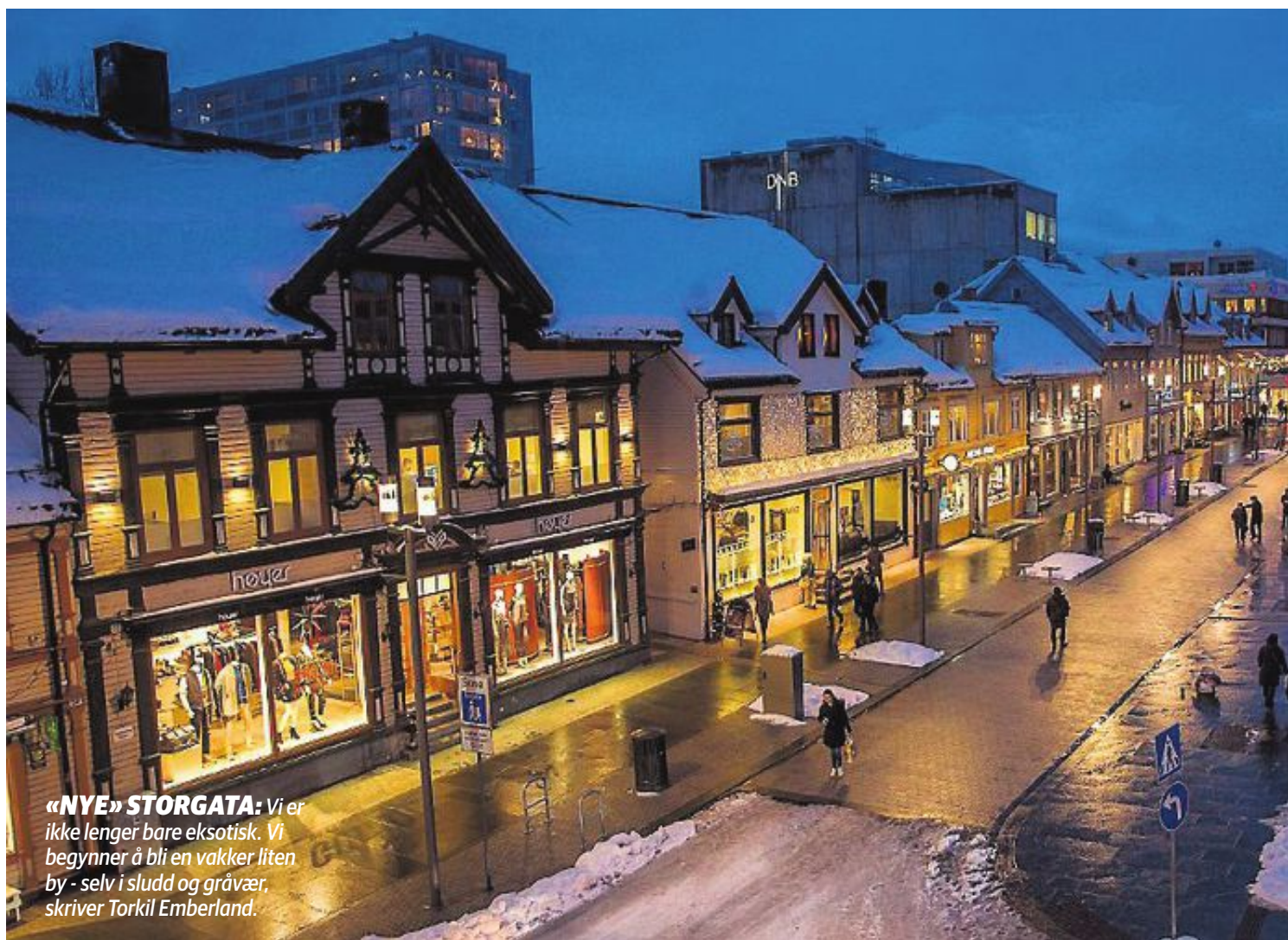
Dyrt. Og verdt hver kro

Den siste måneden har byen til forveksling lignet på photoshopbildene vi lokker turistene med. Gnistrende nysnø har dekket over hundebæsj og kebappapir, dag og natt har vi blitt opplyst av nordlys og måneskinn. Denne uka traff januar oss hardt i trynet med normalarbeidstid, vinduskonvolutter i postkassen og glarhålk på fortauene. Det er da vi skal ta på oss isbroddene, vakle inn til sentrum og se for en fantastisk jobb kommunen vår har gjort.

Vi her på Nordlys bruker gjerne dagene til å grave frem sløsing med skattepenger og rapportere om budsjettoverskridelser. I dag skal det handle om vel anvendte skattepenger. Den nye Kirkeparken og Storgata kommer til å koste oss rundt 50 millioner kroner. Vi kan nå spasere på oppvarmede skiferheller mellom verneverdige bygårder, rødbanken og Domkirka. Og det er bare begynnelsen. Når snøen tiner og landskapsarkitekten har gjort seg ferdig med kirkeparken, kommer Tromsø til å ha en perle midt i sentrum.

Med turiststrømmen vi har i dag, blir det et nytt instagrambilde av byen som sprer seg verden rundt, ved siden av nordlyset, brua og Ishavskatedralen. Men det viktigste er hva det betyr for oss som lever her. Vi har jo ikke hatt altfor høye tanker om estetikken i byen. Tvert i mot har det vært opplest og vedtatt selv blant de mest patriotiske tromsøværingene at byen er stygg. Sjarmerende og livlig ja, men stygg. Debatten ble løftet frem for alvor da sommerturismen begynte å ta av for et titalls år siden. For vi skammet oss jo litt. Søppelet fløt gatene. Og det må være lov å si at byens største eiendomsbesittere over tid var svært uvillige til å bruke penger på å pynte opp fasadene sine.

Siden har det skjedd mye, både i offentlig og privat regi. Og på vei gjennom Storgata i morges kjente jeg på en ny følelse. Der jeg før kunne være litt pinlig berørt når turister fra Asia fotograferte sentrum i øst og vest, og så for meg pinlig stillhet når lysbildene ble vist frem for familie og venner i Okinawa, kom det brått et blaff av stolthet. For vi er ikke lenger bare eksotisk. Vi begynner å bli en vakker liten by - selv i sludd og gråvær. Æren skal fordeles mellom kommunen, utbyggere, gårdeiere og et svært tålmodig næringsliv som har levd med grøfter og stillaser utenfor butikkene. Selv om utbyggerne klager sin nød, skal vi også sende noen varme tanker til geskjeftige byggesaksbehandlere, fylkeskonservatoren og riksantikvaren.

«**NYE**» STORGATA: Vi er ikke lenger bare eksotisk. Vi begynner å bli en vakker liten by - selv i sludd og gråvær, skriver Torkil Emberland.

Vi er de eneste nord for Polarsirkelen som kan by på en gamleby fra 1800-tallet, og et bysentrum som viser en sammenhengende historie gjennom over 200 år.

Det er godt investerte penger, på lang sikt får vi mer tilbake. For uten sentrum stopper Tromsø. En ny rapport fra Konjunkturbarometer Nord-Norge tar for seg sentrumsutvikling i de nordnorske byene. 1500 nordlendinger fra Tromsø, Kirkenes, Hammerfest, Alta, Harstad, Svolvær, Narvik, Bodø, Mo i Rana og Sandnessjøen har svart på hva de mener om sine og naboene bysentrum. Svarene viser at Tromsø kommune har satsset riktig - og at vi har noen utfordringer. For bysentrumet er ikke bare avgjørende for om innbyggerne trives. Det er også byens ansikt utad, og betyr mye for å lokke til seg nye innbyggere. Og det trenger Tromsø. Vi har hatt negativ innenlands flyttestrøm de siste 10 årene.

Tromsø utmerker seg ikke uventet på serverings- og kulturtilbud. Til og med bodøværingene

går med på at Tromsø er øverst på pallen her. Men det var vi fra før, bare halvparten av de spurte mener serverings- og kulturtilbudet i sentrum har blitt bedre de siste ti årene. De vet ikke nødvendigvis hva de snakker om, for vi sitter mye hjemme i Nordens Paris: Bare 29 prosent bruker kafeer, restauranter eller kulturtilbudene i Tromsø en gang i uka eller mer. 39 prosent bruker byen mindre enn en gang i måneden. Til sammenligning er tallet 55 prosent i Svolvær, med 17 prosent hjemmesittere. Men det viktigste for et attraktivt sentrum er ikke kafeer, men handel og servicenæring. Her synes 75 prosent tilbudet er bra i Tromsø. Det er lavere enn Bodø, Narvik, Svolvær og Alta, til tross for at Tromsø er den største byen. I stedet for å kive om PCI-senter og regionsamenslåing burde vi gå inn for å vinne denne bykampen.

Da må vi få en butikkflora folk som bor i byen trenger. De siste årene har mange innen detaljhandel og klesbutikker gått konkurs eller pakket ned og flyttet til Langnes. Mange av disse loka-

lene fylles nå opp av aktører som bare er der for turistene. Det er flott at verden har oppdaget Tromsø, men forsvinnende få tromsøværingene på vandring i sentrum er på utkikk etter å bli slept gjennom Håkøybotn bak huskyer eller fryse seg i hjel på nordlysjakt langs fylkesveg 57. Vi trenger heller ikke overprisede klær fra Peak Performance og Norrøna. Vi tror ikke at vi er på polarekspedisjon. Vi trenger i alle fall ikke sameluer, trollfigurer fra Kina og elghatter.

Vi trenger en handelsnæring som leverer alt vi trenger i hverdagen. Og vi trenger oppvarmede fortau og et sted å møtes. Det siste har vi fått.

I neste omgang skal Stortorget og Torghuken pusses opp. Foreløpig er det satt av et titalls millioner til formålet. Jeg håper prosjektet ikke blir offer for en haltende kommuneøkonomi. Det tilsvarer under 400 kroner eiendomsskatt for hver husstand. Hvis vi sparer en bøtte maling under neste oppussing hjemme kan vi ta det spleiselaget.